

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.422/2014/5.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. október 9. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntető ügyben az Egri Törvényszék 2014. április 2. napján kihirdetett 6.B.397/2013/47. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott kábítószerre elkövetett bűncselekményeit kábítószerrel visszaélés büntettének [1978. évi IV. törvény 282/C. § (1) és (4) bekezdés 1. tétel] minősíti.

A halmazati büntetés mértékét 3 (három) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltás tartamát 4 (négy) évre enyhíti.

A vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 550 000 (ötszázötvenezer) Ft-ra csökkenti.

A T6/2012. szám alatt nyilvántartott Acurela mérleg helyesen 1. tételszám alatti, a Hauser mérleg pedig 2. tételszám alatti. A P.6/2012. szám alatt a 210 100 (kettőszáztízezer-egyszáz) Ft készpénz 1. tételszám alatt van nyilvántartva, 2. szám alatt pedig 17 100 (tizenhétezer-egyszáz) Ft van lefoglalva, mely utóbbira is irányadó az elsőfokú ítélet rendelkezése.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 1 019 224 (egymillió-tizenkilencezer-kettőszázhuszonnégy) Ft terheli, az állam pedig 136 167 (egyszázharminchatezer-egyszázhatvanhét) Ft-ot visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott állandó bejelentett lakcíme: ..., személyazonosító igazolványának száma:

Indokolás:

A törvényszék ítélete ellen az ügyész részben megalapozatlanság (1. és 2. tényállási pontban írt cselekmények) és téves jogi minősítés, a büntetés súlyosítása céljából jelentett be fellebbezést.

A vádlott és a védője a bűncselekmény enyhébb minősítése és a kiszabott büntetés enyhítése végett éltek perorvoslattal.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést - annak helyes indokai alapján - fenntartotta és a büntetőügy érdemi elbírálása érdekében bizonyítás felvételét tartotta szükségesnek. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által beszerzett elmeorvosszakértői vélemény - a kábítószerfüggőséggel kapcsolatban - megalapozatlan, nem felel meg az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet 21. számú módszertani levelében írtaknak. A dr. Herbszt Sarolta és társszakértője által adott szakvélemény, továbbá annak az elsőfokú tárgyaláson történt szóbeli kiegészítése azért nem helytálló, mert a szakértők az élettörténeti, betegségtörténeti adatokat nem kellően értékelték és nem vették figyelembe a fogda, valamint a bv. intézeti orvosi dokumentumokat, továbbá a vádlott 2011-2012. évekre vonatkozó kábítószerfüggőségére kizárólag a jelen ügy tárgyát képező cselekményeket jóval megelőző évekre vonatkozó egészségügyi dokumentáció alapján vontak le következtetést. Mindezek miatt véleménye szerint újabb igazságügyi elmeorvosszakértő kirendelése - szükség esetén a vélemények ütköztetése - indokolt, ezért tárgyalás tartására tett indítványt, amelyet a másodfokú eljárásban is fenntartott.

A védő a fellebbezését igen részletes jogi érvekkel alátámasztott módon írásban hosszasan indokolta. Ebben a vádhatóság bizonyítási indítványát nem tartotta megalapozottnak. E körben a másodfokú bíróság előtt indokait fenntartotta, egyben rámutatott arra, hogy a felkérésre dr. Baraczka Balázs és dr. Fülöp Zoltán által 2013. október 30. napján kelt szakvélemény előzményi adatai részletesen tartalmazzák az ügyészség által hiányolt, egyben kifogásolt orvosi dokumentumok leírását, ezért új elmeorvosszakértői vélemény készítése nem szükséges.

Az 1/2007. Büntető jogegységi határozatra hivatkozva kifejtette továbbá azon jogi álláspontját, hogy a vádlott közegészség elleni bűncselekményeinek jogi minősítését szükséges megváltoztatni az 1978. évi IV. törvény 282/C. § (1) bekezdés és (4) bekezdésének I. fordulata szerint és mivel az 1. és 2. tényállásban leírt cselekmények azonos alaptényállásba tartoznak, ezért 1 rendbelinek minősülnek. A büntetési tétel változása a kiszabott büntetés jelentős enyhítését is eredményezhetné.

Az ítéletábra a kétirányú fellebbezéssel megtámadott elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, figyelemmel a Be. 348. §-ának (1) bekezdésére. Megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítás során betartotta a büntető eljárás szabályait, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte. Indokolási kötelezettségének a Be. 258. §-ának (3) bekezdésében írtak szerint megfelelő mértékben eleget tett.

Az ítéletábra az ügyészség bizonyítási indítványának nem adott helyt.

A dr. Baraczka Balázs és dr. Fülöp Zoltán által - felkérésre készített - igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény (okirati bizonyíték), amely 2013. október 30. napján kelt, a vádlottat kábítószerfüggőnek véleményezte 2011. és 2012. évekre, figyelembe vette a 21. számú módszertani levél útmutatásait is.

Az elsőfokú bíróság ennek ismeretében igazságügyi elmeorvosszakértői véleményt szerzett be, amelyet dr. Herbszt Sarolta és dr. Vörös Ferenc szakértők készítettek. A vizsgálatra 2013. december 20. napján került sor. A vélemény elkészítésénél figyelemmel voltak dr. Baraczka Balázs és dr. Fülöp Zoltán által készített szakvéleményre, az abban szereplő orvosi dokumentáció adataira. Ebben a vádlott előzetes fogvatartásának idejére vonatkozó két IMEI Ambulancia (2012. augusztus 21. és 2013. április 15.) vizsgálat leírása is szerepel. A vélemény mindkét szer: „kevert szorongásos depresszív zavar, kevert pszichoaktív szer használat” diagnózist tartalmazott. Az elsőfokú bíróság 2014. március 27. napján tartott tárgyaláson meghallgatta dr. Herbszt Saroltát, valamint dr. Vörös Ferencet (Egri Törvényszék 6.B.397/2013/46. számú tárgyalási jegyzőkönyv). A szakértők továbbra is fenntartották a vádlott kábítószerfüggőségére vonatkozó véleményüket, rámutatva arra, hogy azt a szakma szabályai szerint alakították ki, és ismerték a dr. Baraczka Balázs, valamint dr. Fülöp Zoltán által jegyzett véleményt, külön kitértek az IMEI dokumentációra.

Mindezekre figyelemmel - egyetértve a védő e körben elfoglalt álláspontjával - az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy bizonyítás felvétele céljából tárgyalás tartására a Be. 363. §-a értelmében nincs szükség, a megalapozott szakértői véleménnyel szemben aggály nem merülhet fel, ezért az ügyészség bizonyítási indítványát elutasította, és a Be. 361. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen járt el.

A törvényszék által megállapított tényállásból - amelyet érdemben senki nem vitatott - a másodfokú bíróság mellőzi azt, hogy kereskedés céljából termesztette a vádlott a kannabiszt, „amellyel elősegítette a kábítószer eljuttatását a fogyasztóhoz.” (elsőfokú ítélet 4. bekezdés).

Az iratok tartalma alapján [Be. 352. § (1) bekezdés a/ pont] a 3. tényállás úgy helyesbítendő, hogy a vádlott már nyomozati szakban, 2013. január 4. napján megtérítette az ÉMASZ kárát.

E módosításokkal a tényállás megalapozott és a Be. 352. §-ának (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó.

A törvényszék a vádlott bűnösségére okszerűen következtetett, mind a közegészség, mind pedig a vagyon elleni bűncselekmények vonatkozásában. Ez utóbbi cselekmény jogi minősítése helyes és törvényes.

Az ítéltábla ugyanakkor nem értett egyet a kábítószerrel kapcsolatos cselekmények jogi minősítésével.

Az 57/2007. számú BK vélemény II/5. pont b/ alpontja szerint a kábítószerrel kereskedés minden olyan tevékenységet magában foglal, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószer csomagolását, továbbadását,

szállítását, elosztását. Ilyen, vagy ide vonatkoztatható egyéb résztevékenységet sem az első fokú ítélet tényállása, de a vád sem tartalmaz. A 662 tő - mely kétségtelenül igen nagy mennyiség - önmagában nem ad alapot arra, hogy a kábítószerrel való kereskedést a vádlott terhére meg lehessen állapítani. Egyéb bizonyított tény nem került rögzítésre, amelyből azt a következtetést lehetne levonni, hogy a vádlott anyagi haszonszerzés érdekében, kereskedelmi célzattal termesztette volna a növényeket.

Ezen indokok alapján vált szükségessé a tényállás módosítása.

A bíróságnak a vádról kell döntenie. Az ügyészi vádirat csupán annyit tartalmaz, hogy a vádlott „kannabisz növényt termesztett kereskedés céljából”. Ezzel a vádhatóság a kábítószerrel visszaélés büntettének forgalmazói (terjesztői) típusú előkészületét tette vád tárgyává, amelynek büntetési tétele az 1978. évi IV. törvény 282/A. §-a (4) bekezdésének a/ pontja értelmében 2 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztés.

Az 1/2007. számú büntető jogegységi határozatot III/3. pontja értelmében bármely fogyasztói típusú elkövetői magatartás befejezett alakzatának megállapítása - jelen esetben a kábítószer termesztése - értelemszerűen kizárja bármely terjesztői típusú elkövetési magatartással megvalósuló bűncselekmény - enyhébb megítélésű - előkészületének megállapítását.

Mindezekből csak azt a jogi következtetést lehet levonni, hogy a vádlottnak - mint kábítószerfüggő személynek - az 1. tényállási pontban írt cselekménye az 1978. évi IV. törvény 282/C. § (1) bekezdésében meghatározott, de a (4) bekezdés 1. tétele szerint jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősül, amelynek a büntetési tétele 2 hónaptól 5 évig terjedő szabadságvesztés.

A Btk. 2. §-a értelmében helyes a bűncselekmény elkövetésekor hatályban lévő 1978. évi IV. törvény alkalmazása, hiszen az új anyagi jogi törvény, a 2012. évi C. törvény már nem kezeli privilegizált alakzatként, ezáltal enyhébben büntetendőként a kábítószerfüggő elkövető cselekményét.

A törvényszék a vádlott 2. tényállási pontban írt cselekményét helyesen minősítette az 1978. évi IV. törvény 282/C. § (1) bekezdésébe ütköző - tartással elkövetett - kábítószerrel visszaélés vétségének.

A kábítószer termesztése és tartása azonos törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások, ezért természetes egységet képeznek.

Ennek következtében a vádlott 1. és 2. tényállásban írt közegészség elleni cselekményei 1 rendbelinek minősülnek az 1978. évi IV. törvény 282/C. §-ának (1) bekezdése és (4) bekezdésének 1. tétele szerint.

Az elsőfokú bíróság jórészt feltárta a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, amelyek azonban - részben a minősítés változtatás következtében - helyesbítendők.

Ahogy a törvényszék helyesen hivatkozott rá, csak a kettőnél több bűncselekmény halmazata értékelendő súlyosító körülményként, ezért az ítélet tábla a halmazatot (1-1 rendbeli bűncselekmény) már nem vette figyelembe a vádlott terhére, míg a vagyon elleni bűncselekmény kárának teljes mértékű megtérítésének további enyhítő hatást kell tulajdonítani.

A közegészség elleni bűncselekmény jogi minősítésének változására és nem utolsósorban az enyhébb büntetési tételre figyelemmel az ítélet tábla - a büntetés középértékét irányadónak tekintve - enyhítette a rendelkező részben írtak szerint a büntetés tartamát. A vádlott felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt állva követett el ismét bűncselekményeket, ezért az ítélet tábla további enyhítésre nem látott lehetőséget.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát a főbüntetéshez igazítva szintén enyhítette.

Az így kiszabott büntetés igazodik a vádlott személyi társadalomra veszélyességéhez, a megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, nem utolsósorban a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekhez is, és összhatásában szükséges, de elegendő is az 1978. évi IV. törvény 37. §-ában írt büntetési cél eléréséhez.

A vádlottól lefoglalt 227 100 Ft készpénz kapcsán semmiféle bizonyíték nem volt arra, hogy erre a pénzösszegre az 1978. évi IV. törvény 77/B. §-át lehetne alkalmazni. A vagyonelkobzás mértékét ezért ezen összeggel csökkentette és azt 550 000 Ft-ban határozta meg.

Elírások következtében az ítélet tábla pontosította a bűnjelkről szóló rendelkezést, egyben feltüntette a 17 100 Ft-ot is, melyre irányadónak tekintette a törvényszék azon rendelkezését, miszerint ezt is vissza kell tartani a vagyonelkobzás, továbbá a bűnügyi költség biztosítására.

Az elsőfokú bíróság a vádlottra terhelte olyan bűnügyi költségeket is, amelyek részben szükségtelenül merültek fel (írasszakértői vélemény), részben nem vele kapcsolatosak (...), ezért az ítélet tábla helyesbítette a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét és értelemszerűen korrigálta az állam terhére maradó költséget.

A kifejtettek következtében a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helyben hagyta.

Végezetül rögzítette a vádlott állandó bejelentett lakcímét, illetve személyazonosító igazolványának a számát, mivel ez utóbbit az elsőfokú határozat nem tartalmazta.

Debrecen, 2014. október 9.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

Az Egri Törvényszék 6.B.397/2013/47. számú ítélete az ítéltábla ítéletében írt változtatásokkal a mai napon jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2014. október 9.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -